

Wigilia Bożego Narodzenia uroczyście kończy okres Adwentu. Rodzina zbiera się razem, aby połączyć się w oczekiwaniu na nowonarodzonego Zbawiciela. Co zawiera obrzęd wieczerzy wigilijnej? Zapalenie świecy

Stół wigilijny przykrywamy białym obrusem, pod który wkładamy siano. Można go również ozdobić gałązkami jodłowymi. Wraz z potrawami postnymi na stole stawiamy talerz z opłatkiem. Według tradycji zostawiamy jedno wolne miejsce dla niespodziewanego gościa.

Kiedy na niebie ukaże się pierwsza gwiazda, ojciec lub matka zapala świecę na wigilijnym stole, mówiąc przy tym słowa: „Światło Chrystusa”. Wszyscy odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki”.

Czytanie Ewangelii

Dwa tysiące lat temu na świat przyszedł Syn Boży, Jezus Chrystus, który narodził się w stajni betlejemskiej jako bezbronne Dziecko. Stojąc, posłuchajmy z wiarą słów Ewangelii, które opisują to radosne dla ludzi wydarzenie narodzenia Zbawiciela.

Ktoś z rodziny wyraźnie czyta fragment z Biblii.† „W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierwszotnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla

was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie»” (Łk 2, 1–14).

Można zaśpiewać kolędę.

Wspólna modlitwa

Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić, prosimy słowami: „Obdarz nas miłością i pokojem!”.

Panie Jezu, udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Obdarz szczęściem i radością naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych. Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia.

„Obdarz nas miłością i pokojem!”.

Wspólnie odmawiamy „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Maryjo”.

Módlmy się za naszych krewnych zmarłych, by dobry Bóg obdarzył ich światłem wiecznej chwały. „Wieczny odpoczynek...”.

Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twego. Spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzielenie się opłatkiem

Najstarszy członek rodziny zwraca się do obecnych:

„Teraz w duchu miłości, otwierając serce na wzajemną miłość i przebaczenie, podzielmy się opłatkiem – chlebem miłości. Niech wszyscy członkowie naszej rodziny i ci, którzy odwiedzają nasz dom, mają dobre zamiary i będą szczęśliwi, zdrowi i rozradowani. Niech Bóg zawsze będzie z nami i uczyni, aby podczas tej wieczerzy staliśmy się uczestnikami Jego radości w Królestwie Niebieskim”.

Dzieląc się opłatkiem, wybaczamy krzywdy i składamy sobie nawzajem serdeczne życzenia.

Kolacja

Zanim usiądziemy przy świątecznym stole, modlimy się:

„Pobłogosław Panie Boże nas, ten posiłek i tych, którzy go przygotowali na pamiątkę narodzenia Twego Syna Jednorodzonego, Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen”.

W oczekiwaniu na Pasterkę – uroczystą Mszę św. w Boże Narodzenie – śpiewamy kolędy.